

מסורת הש"ס

וְלֹא אמרן אֵלָּא דְרִית לֵיהּ מַחֲנִינָא דִּירְחִיָּא. מִימַה הוּאֵיל וְהֵא עוֹדֵל דְּלִית טַחֲנָה לְרִיחִיָּא אֲחֵמִי אֵילִטְרִין רַב עוֹרֵל לְמִימַר הַתָּה תִּתְּרִי כְּרִיסְתָּא לִית לֵהּ הֵכָּה טַחֲוֹן חֲזִין (א) אִפִּי הֵהּ הוּא מַשְׁכָּה מַשְׁכִּיר לְמִטְעָן וּמִיחֲזֵן דְּהוּא חַד כְּרִיסָא אֵל הוּא דְמִי לְמַתְנִי דְּמַתְמַשְׁכִּין לִיכָּא פְסִידָא דְּבַעֲלָה כִּי יִיכָּל דְּמִי מִזּוֹת

ממנה שהיה נותן מזונות עממן אלל
השוכר אית ליה פסידא אלס יתן שכר
הטחניה שהרי אינו מואל לעמון ומכיו
יטערך לפרוע ואמר רבי דבאלו האל
טעמא דטחון חזין טחון ואותיב הוה
מני לצטולי המקח שלא יטערך ליתן לו
אברה הוואל ואית ליה פסידא אלל מ"מ
המשכיר יאמר כמו כן לדידי אית לי
פסידא שכר ריחא שלי ויכול לצטל
המקח קודם הזמן ויהי דשוכר לא
יטערך ליתן לו שכר מכיון אלל לעכב
הריחים עד זמן שהטנו ציניהן לא יוכל
השוכר הוואל ומשכיר אית ליה פסידא
אלל טחון דמני למימר ליה טחון
חזין טחון ואותיב וליה לך פסידא עד
כורחך תניח לי הריחים עד הזמן
שהרי לי הוה פסידא ולך אין פסידא:
ד"ג שיפצא מאי ושם דבר הוה
כלומר מהו שמשפץ וכן פ"י ר"ח:
ברכת הבית ברובה פ"י ר"ח
כגון הא דלמרינין (שם
דף קכב.) נר לאחד נר לתנאן וכל
כל כהאי גוונא אין נותנין ©:

והנחנין לה מדור לפי
לזוז מבית אבא יכולי
את אצלנו יש לך מזוז
אין לך מזוזות אם ה
ילדה והן ילדים זנין
במדור בדרך שמשת
בחי בעלה בכרים וכ
זהב בדרך שמשתמש
ומיתונא מנכסי כל
בבבקי אמר רב נחמן
מדרכי אסי א"ר יוחנן
מועטין מה שמכרו מ
מחיים אמר אביי ג
תניא נמי הכי "מדור
אפילו היא אומרת ה
מאי תיקו: אמרה אי
דאמר רב הונא "ברכ
רב הונא לשון חכמי
הא דאמרן עושר דת
משך לא קנה ואם ה
חטין ויניח על גבי מכ
אמר לבני אני צריך ג
דלוק במקומו שולחן
חפני שמעון אפרתי
אמכם: דאורייתא ה
אב נמי דאורייתא ה
אביך ואת אמך זו בע
ימחיים אבל לאחר מ
מטה תהא מוצעת ב
ההוא בי שמשא את
יתב כיון דשמע שוב
חפני שמעון אפרתי
בהדין עלמא הוא ד
מינה לההוא עלמא
להו ועד האידינא נמי
אני צריך נכנסו אצ

[illegible]

רצינו התם לא תפיש מחיים ז"ע.